

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ήμων υπηρεσίας καί υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον καί χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού:

Εξωτερικού:

Ετησία... δρ. 8,—
Εξαμήνιος... > 4,50
Τρίμησιος... > 2,50

Ετησία... φ ρ. 10,—
Εξαμήνιος... > 5,50
Τρίμησιος... > 3,—

Αί συνδρομαί άρχονται τήν 1ην εκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διά τών Ηρακτόρων, Εσωτερ. λ. 10. Εξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγούμενων έτών, Α' καί Β' περιόδου
τιμώνται έκαστον λισπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

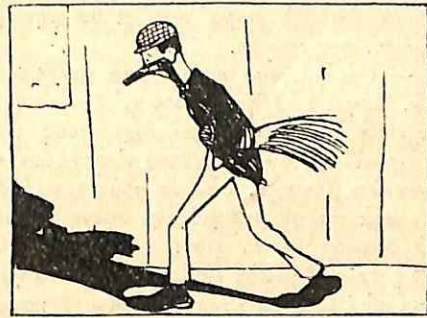
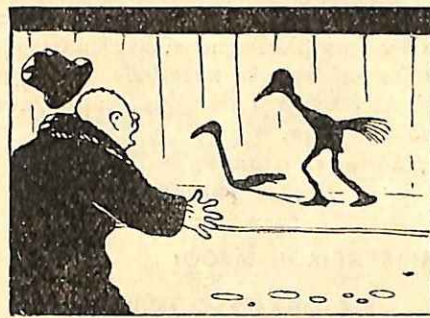
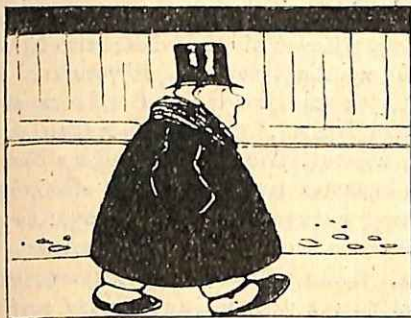
Οδός Ευριπίδου άρ. 38, παρά τώ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Εν Αθήναις, 19 Φεβρουαρίου 1911

Ετος 33ον.—Αριθ. 12

ΜΙΑ ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ κ. ΦΟΒΗΤΣΙΑΡΗ

«Ο κύριος Φοβητσίαρης γυρρίζει βράδυ-βράδυ, με τό φεγγαράκι, στο σπίτι του. Ήξαφνα, από μακριά, βλέπει στο δρόμο ένα πράγμα σαν καμηλοπούλι. — «Διάβωλε! συλλογίζεται»

Θά έφυγε από τό Ζωολογικό Κήπο. «Έχει χάξι νά έφυγε καί κανένα λεοντάρι!..» Ανατριχιάζει από τό φόβο του καί σταματά. Άλλά όταν πλησιάξη ακόμη τό δῆθεν καμηλοπούλι,

ό κ. Φοβητσίαρης βλέπει πώς δέν ήταν παρά ό καλός γείτονάς του κύρ-Λευτέρης, πού γύριζε κι' αυτός στο σπίτι με τό μπαστούνι του καί με μία σκούπα στο χέρι.

ΧΙΟΝΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ (*)

Κοιμώμασταν όλα τά παιδιά στο χειμωνιάτικο κουκουλιωμένα με διπλές γιάμπουλες καί βελόντζες, ή φωτιά έπερνε νά σβύση καί κόντευε νά ξεμερώση, όντας άκούω νά με φωνάξη από πέρα ό μεγάλος μου άδελφός.

— Άκόμα δέν ξύπνησες; μου λέγει, άκούς πώς λαλούν τά κοκότια; πώς σου φαίνεται τό λάλημα;

— Γιατί ρωτάς, τού μουρμουρίζω, καί γυρίζω από τήν άλλην μεριά.

— Τότερα από ώρα τόν άκούω πάλιν νά φωνάξη.

— Δέν άκούς τό σκυλί μας πώς γαυγίζει; με ξαναρωτάει.

— Θα κρύνω, τού λέγω.

— Καί πώς σου φαίνεται τ' αλύχτημα;

— Σκυλίσιο, καϊμένε. Μά τι έχεις

σήμερα, τού λέγω, καί μās ξύπνησες όλους μεσάνυχτα;

— Ήμερώσε, μ' άπολογίεται, άκουσα από τί ώρα τώρα πού βγήκε έξω ή ψυχοπαίδα μας ή Ρίνα νά πάρη ξύλα γιά τή φωτιά κι' ακόμα δέν φάνηκε, καί βάνω στοίχημα πώς χιονίσε άπόψε.

— Γιατ' άργησε ή Ρίνα, γι' αυτό; τού λέγω.

— Βέβαια, μ' άπαντάει, θ' άνοιξη δρόμο ως τή μάντρα νά πάρη ξύλα. Δέν άκουσες πώς λαλούσαν τά κοκότια; Βωδά βωδά σαν από τόν κάτω κόσμο, καί τό σκυλί μας άλυχτούσε βραχνά σαν νά ήταν μακριά πολύ μακριά, κι' όλα αυτά γιατί ή φωνή δέν άκούεται καλά με τό χιόνι. Αυτό μās τό ξήγησε κι' ό δάσκαλός μου, πού μου φαίνεται δέ θα τόν ιδούν μέρες τά μάτια μου αν έρριξε πολύ χιόνι.

— Όποιος πεινάει, τού λέγω, κομμάτια όνειρεύεται.

Νά καί άνοιγει ή θύρα από τό χειμωνιάτικο καί μπαίνει ή Ρίνα ή ψυχοπαίδα μας με μία άγκαλιά ξύλα.

— Χιόνι, χιόνι! μās φωνάζει, ό Άγιοθανάσης άσπρισε τά γένεια του, ένα γόνα τό σήκωσε κι' ακόμα ρίχνει, ρίχνει.

— Άλήθεια, τήν ρωτάει ό άδελφός μου, είνε τόσα πολλά τά χιόνια, πού νά

μή περνούν τά παιδιά γιά τό σκολείο;

— Μή φοβάσαι, τού λέγει, έγώ θα σās άνοιξω δρόμο ως τό σπίτι τής γειτόνισας, απ' εκεί πάλι θ' άνοιξη ή γειτόνισα, καί πάρα πέρα άλλη, καί θα κοπή ό δρόμος γιά τήν Έκκλησία καί τό Σκολείο.

— Ά! τής λέγει ό άδελφός μου, τή δική σου τήν έρεξι έχει ό κόσμος ν' άλωνίξη τά χιόνια σήμερα, γιατί θ' άπομείνη, έρεις, ό παπās χωρίς λειτουργίες, κι' ό δικός μου ό δάσκαλος θα πιή τό ζουμί τής Γραμματικής μοναχός του.

Η Ρίνα έβαλε ν' ανάψη τή φωτιά, μά ή κυραμάνα μου ήταν άναρεγή καί ήρθε μοναχή τής νά στρώση κάτω-κάτω στη γωνιά τά προσανάμματα, τά ξεκλαδιάσματα τών γιδιών, ύστερα νά βάλλη τες σήκες κι' άπάνω νά ξυγιάση καλά τες πλάνες, τες δρένιες καί πανωτά τά κούτσουρα, γιατί, έλεγε, σέ τέτοιον καιρό ή καλή φωτιά στο σπίτι είνε μία καλή συντροφιά.

Καί σαν άναψε καλά ή φωτιά,

— Σηκοθήτε, παιδιά, μās φωνάζει, ξεμερώσε, έλάτε ν' άγναντέψετε τό χιόνι πώς πέφτει ακόμα σά σκαμάγχι.

Μαζευτήκαμαν όλα στα παραθύρια. Τι νά ιδούμε!

(*) Με ιδιαιτέραν χαράν δημοσιεύει σήμερον ή «Διάπλασις» τό διήγημα τούτου τού άγαπητού της Φαιδρού Άδάμαντος, τόν όποιον ή Σελίς Συνεργασίας άνέδειξεν από πέрсυ άληθινόν συγγραφέα. Είνε εν' άριστουργηματάκι, μία ζωντανή ήθογραφική εικών με αλήθειαν, μέ δύναμιν καί με χάριν, προτερήματα πού έπαυξάνει ακόμη ή έντελώς χωριάτικη γλώσσά του.— Σ. τ. Δ.

ήμη του θανάτου του, μη διαψευθεύσα αρκούντως υπό των Διευθυντών, φρονούντων την δόξαν του, διεδίδετο κ' επιστεύετο υπό πολλών.

Εν τῷ μεταξύ ὁ μικρὸς μας ἦρως εἶχε κλείσει τὰ δεκατέσσαρα καὶ ἦτο ἓνα εὐμορφὸ παιδί, ὑψηλόν, καλόν, ἔξυπνον. Ἦλπιζε δὲ ὅτι χάρις εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Λεφτέμπερ, θάφινεν ἐντὸς ὀλίγου τὸν λόγον τῶν παίδων τοῦ στρατοῦ καὶ θὰ ἐγίνετο τακτικὸς στρατιώτης.

Καὶ ἡ Λευκοθέα ἦτο πῶρα δεκατριῶν, δεκατεσσάρων ἐτῶν, καὶ εἶχε γίνῃ ἀκόμῃ ωραιότερα, παρὰ ὅταν ἦτο μικρὸ κοριτσάκι. Ὁ Δεπρὸς εἶχε κατορθώσῃ νὰ τὴν εἰσαγάγῃ ὡς «δόκιμον» εἰς τὴν Ὀπεραν, ὅπου ἐπερίμενε καὶ αὐτὴ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰς «ἀστέρα».

Δυστυχῶς ἡ ἐποχὴ δὲν ἦτο ἀκόμῃ τὸσον εὐνοϊκὴ διὰ τὰ θεάτρα, τοὺς καλλιτέχνας καὶ τὰς χορευτρίδας. Τὰ πραξικοπήματα τοῦ Διευθυντηρίου, αἱ ἐπαπειλούμεναι εἰςβολαὶ καὶ ἡ γενικὴ ἀχρηματία ἐκράτουν συγχρότατα τὰς πύλας τῶν μεγάλων Θεάτρων κλειστάς. Ἀλλ' ὁ Δεπρὸς, πάντοτε αἰσιόδοξος, χαρούμενος καὶ πηδηκτός, ἐβεβαίωνεν ὅτι τὰ πράγματα θάλλαζαν ἐντὸς ὀλίγου. Πάντοτε δὲ καλὸς καὶ ἀφροσιωμένος πρὸς τοὺς μαθητὰς του, ἐπλήρωνεν αὐτοὺς τὸν μισθὸν τῆς Λευκοθέας συγχρότερα ἀφ' ὅτι τὸ ἔκαμνεν ὁ διευθυντὴς τῆς Ὀπερας.

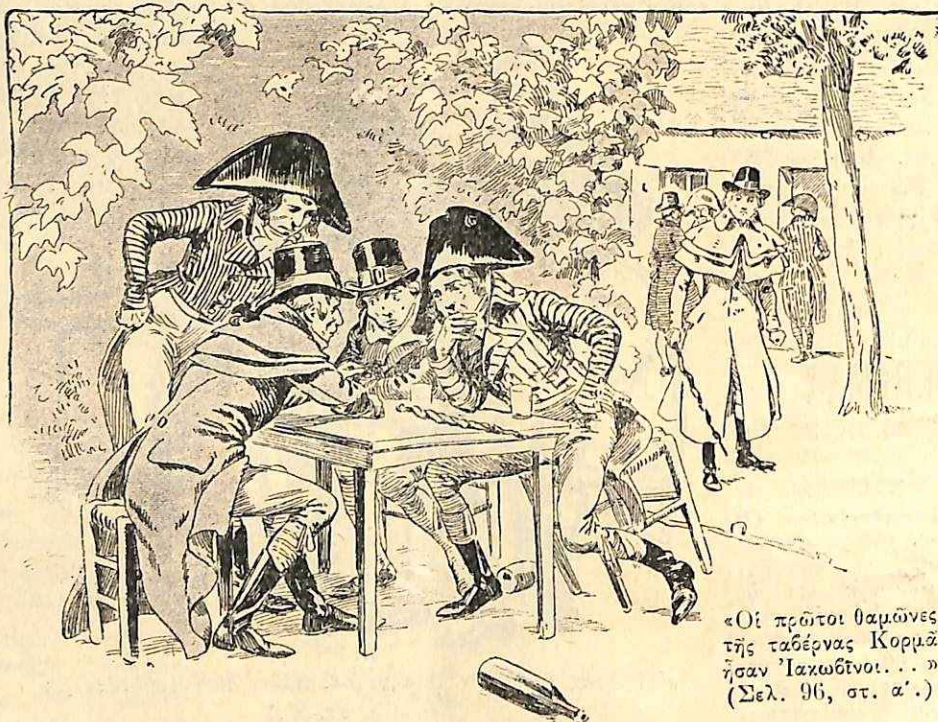
Ἡ φίλια τῆς κυρίας Σάν-Ζέν πρὸς τὸν Λουδοβίκον ἠῤῥησεν ἀφοῦ ὁ μικρὸς, ἀκολουθήσας τὰς συμβουλὰς τῆς, ἔγινε στρατιώτης, καὶ ἡ ἀγαθὴ σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ Λεφτέμπερ δὲν ἔπαυσε νὰ περιβάλλῃ μὲ τὴν προστασίαν τῆς καὶ τὴν στοργὴν τῆς ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἀπεκάλει μὲ οἰκειότητα «μικρὸ τῆς».

Ὅταν ἔμαθε τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς κυρίας Κορμᾶ, ἠθέλησεν νὰ τὴν βελτιώσῃ, καὶ πρὸς τοῦτο τῆς ἐδάνεισεν ἓν μικρὸν ποσόν, μὲ τὸ ὅποῖον ἡ μητέρα τοῦ Λουδοβίκου ἠμπόρεσε νὰ νοίξῃ μίαν ταβέρναν ἐξω τῆς πόλεως, ὑψηλὰ εἰς τὴν ὁδὸν Κλίσυ.

Δὲν ἦτο διόλου πολυτελὲς τὸ καπηλεῖον τῆς χήρας Κορμᾶ. Μεταξὺ τοῦ κήπου Μπουνατὶν καὶ τῆς ἐξοχῆς εὐρισκόμενον, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὸ πολυτελὲς κατάστημα τοῦ Τιβολί, τὸ χειτονικὸν του, τὸ ὅποῖον ἦτο

τότε τὸ συνεντευκτήριον τῆς χρυσῆς νεολαίας. Ἀποτελούμενον ἀπὸ δύο ἀσβεστοχρίστους αἰθούσας εἰς τὸ ἰσόγειον καὶ ἀπὸ τρία δωμάτια εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, ἐφάνετο κατάλληλον μᾶλλον δι' ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ περιεργὸν πρᾶγμα: εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ καπηλεῖον, εἴτε χάρις εἰς τὸ ἀπόκεντρον τῆς θέσεώς του, εἴτε χάρις εἰς τὸν μικρὸν τὸν κήπον τὸν καταπραΰνον, ἀπέκτινες καλὴν πελατεῖαν.

Οἱ πρῶτοι θαμῶνες τῆς ταβέρνας αὐτῆς ἦσαν Ἰακωβῖνοι, παλαιοὶ φίλοι τοῦ ράπτου Κορμᾶ, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐπῆραν συνήθειαν νὰ μαζεύωνται εἰς τῆς χήρας τοῦ φίλου των, διὰ νὰ πίνουν ἓνα ποτήρι κρασί τοῦ Συρένου ὑπὸ τὰς σκιὰς τοῦ κήπου, ὅπου ἠμποροῦσαν νὰ συζητοῦν ἀνεόχλητοι. Εἰς τοὺς θερμοὺς αὐτοὺς Δημοκρατικούς προσετέθησαν μετ' ὀλίγον καὶ συν-

«Οἱ πρῶτοι θαμῶνες τῆς ταβέρνας Κορμᾶ ἦσαν Ἰακωβῖνοι...» (Σελ. 96, στ. α').

ωμότατοι, πράκτορες τοῦ Καδουδάλ, ὁ παῖς τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς κνᾶ τοῦ Ἡλίου.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ διαφόρων πολιτικῶν φρονημάτων δυσηρεστημένοι, συνηθροίζοντο εἰς τὸν κήπον τῆς ἐξοχικῆς ταβέρνας διὰ νὰ «καυτηριάξουν» τὴν διεφθαρμένην Κυβέρνησιν τοῦ Διευθυντηρίου καὶ νὰ διοργανώσουν συγχρόνως καμμίαν ἐπιχείρησιν διαρπαγῆς καὶ λεηλασίας μὲ πρόφασιν πολιτικὴν.

Ἡ χήρα Κορμᾶ, βλέπουσα μετὰ χαρᾶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς εὐδοκίμοῦσαν, δὲν ἐφρόντιζε διόλου περὶ τῆς ποιότητος τῆς πελατείας τῆς. Καθήμενὴ ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ παγκάρι τῆς, εἶχε γίνῃ παλαιὰ καὶ διεκίνητη. Ἡ καλὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία, μὲ ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ ἀνδρός τῆς, ποτὲ τῆς δὲν εἶχεν ἐννοήσῃ γρὺ ἀπὸ πολιτικά, ἐγαίρετο μόνον λογαριάζουσα τὰς εἰσπράξεις τῆς καὶ δὲν

ἐσυλλογίζετο παρὰ τὸ μέλλον τοῦ υἱοῦ τῆς: χωρὶς νὰ ἀκούῃ οὔτε τοὺς ἐπαναστατικούς λόγους τῶν παλαιῶν τῆς Τρομοκρατίας, οὔτε τὰ κρυφομιλήματα τῶν βασιλοφρόνων συνωμοστῶν.

Μίαν ἐσπέραν τοῦ εὐνοποῦρου τοῦ 1799, τὸ κατάστημα ἦτο κατὰ τὸ σῶνθος γεμάτον, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔκαμνε ψῦχος, οἱ θαμῶνες ἐκάθοντο περὶ τὰ τραπέζια τοῦ κήπου, φωτιζόμενοι ὑπὸ μεγάλων φανῶν.

Ὁ Λουδοβίκος καὶ ἡ Λευκοθέα εἶχαν ἔλθῃ νὰ γευματίσουν καὶ νὰ περάσουν τὴν βραδυὰν των εἰς τὴν ταβέρναν, ὅπως τὸ ἔκαμναν συχνά.

Συνήθως ἡ μητέρα τῆς Λευκοθέας συνώδεε τὴν κόρην τῆς ὅταν ἐφευγεν ἀπὸ τὸ θέατρον, καὶ αἱ δύο μητέρες, καθήμεναι εἰς τὸ παγκάρι, ἐφλυάρουν κατ' ἰδίαν, ἐνῶ

τὰ παιδιὰ διεσκέδαζαν εἰς τὸν κήπον. Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ Λευκοθέα ἦτο μόνῃ μὲ τὸν Λουδοβίκον, καὶ ὑπὸ μίαν σκιάδα τοῦ κήπου τὰ δύο παιδιὰ διεγούοντο πῶς ἐπέρασαν τὴν ἡμέραν των.

— Ἐγὼ σήμερα τὸ πρωί, ἔλεγεν ὁ μικρὸς στρατιώτης, ἔκαμα γυμνάσιον εἰς τὴν καζάρμα, ἐπειτα συνώδευσεν τὸν στρατηγὸν Λεφτέμπερ ποῦ ἔκαμνεν ἐπιθεώρησιν, καὶ ἀπὸ 'κεῖ μὲ' πῆρε καὶ προγευματίσας ἐπὶ σπίτι του.

— Τί κάμνει ἡ κυρία Σάν-Ζέν; ἠρώτησεν ἡ Λευκοθέα.

— Καλὰ, δόξα σοι ὁ Θεός, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος.

Ἐπειτα, ὑψώνων τὸ ποτήρι του, προσέθεσε:

— Ἀς πιοῦμε εἰς ὑγείαν τῆς στρατηγίνας, Λευκοθέα, γιατί εἶνε ἡ καλλίτερη γυναῖκα τοῦ κόσμου. Οἱ βλάκες μπορεῖ νὰ τὴν κοροϊδεύουν γιὰ τοὺς παρὰ τῆς τῆς, ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ ὅτι ἔκαμα γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴ μαμμά.

— Βεβαίως, εἶπεν ἡ Λευκοθέα συγκρούουσα τὸ ποτήρι τῆς μὲ τὸ ποτήρι τοῦ φίλου τῆς: πρέπει νὰ γαπῶμεν τὴν κυρίαν Σάν-Ζέν.

Καὶ τὰ δύο παιδιὰ συνωμίλησαν τότε διὰ τὰ τελευταῖα «καμώματα» τῆς στρατηγίνας.

— Φαντάσου, διηγῆθῃ γελῶν ὁ Λουδοβίκος, ὅτι προχθές, μὲς' ἐστὶ μέση τοῦ δρόμου, ἐπέταξε τὸ καλὰθὶ τῆς ἐπὶ τοῦ τροῦ τοῦ παιδιοῦ τοῦ χασάπη, γιατί τῆς

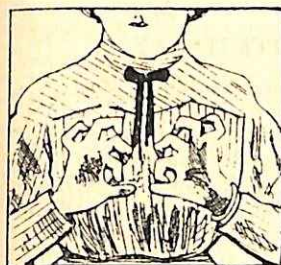
ἔφερε ἄσχημο κρέας. Ὑστερ' ἀπὸ πέντε λεπτά μ' ἐστειλε τὸ κατόπιν του γιὰ νὰ τοῦ δώσω πέντε φράγκα, γιατί φοβήθηκε μήπως τὸν ἐδιώχνεν ὁ ἀρεντικός του.

Κατόπιν ἡ Λευκοθέα ἐξεθίασε καὶ αὐτὴ τὴν καλοσύνην τῆς προστατρίδας των, ἡ ὁποία ἐσχάτως τῆς εἶχε χάρισι δύο ὠραῖα φορέματα καὶ ἓνα χαριτωμένον καπέλακι «καμριολέ»· ἐπειτα ὠμίλησε διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ὀπερας καὶ διὰ τὰς νεαρὰς τῆς συναδέλφους.

— Δὲν ἀξίζουν μεγάλα πράγματα,

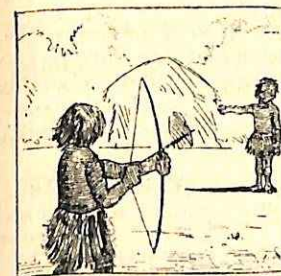
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἑκτακτος εὐκίνησι δακτύλων

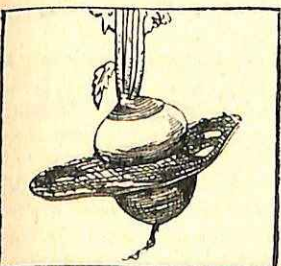
Ὁ κ. Φ. Κ... ἀπὸ τὸ Ντουαί, ἔχει τοὺς δακτύλους καὶ τῶν δύο χειρῶν τὸσον εὐκίνητους, ὥστε χωρὶς καμμίαν ἐξωτερικὴν βοήθειαν καὶ χωρὶς δυσκολίαν, εἴμφορεῖ νὰ τοὺς κάμπτῃ ὅπως φαίνονται εἰς τὴν εἰκόνα μας. Δοκιμάσατε νὰ τοὺς κάμψετε καὶ σεῖς ἔτσι, διὰ νὰ ἰδῆτε πόσον εἶνε δύσκολον καὶ... ὑπεράνθρωπον.

Ἀγρία φλεβοτομία

Οἱ Ἰνδοὶ Παπούσι ἔχουν ἓνα παράδοξον τρόπον φλεβοτομίας. Ὁ ἄσθενὴς τοποθετεῖται ἀπέναντι τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ ρίπτει μακρόθεν ἓν βέλος. Τὸ χερί ὅμως τοῦ ἱατροῦ εἶνε τόσον ἀσφαλές, ὥστε τὸ βέλος του εὐρίσκει πάντοτε τὴν φλέβα, ἡ ὁποία πρέπει νὰ νοιχθῇ. Οὕτως ὁ ἱστορικὸς ἄθλος τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου ἐπαναλαμβάνεται καθημερινῶς ὑπὸ τῶν ἀγρίων αὐτῶν ἱατρῶν.

Κοκκινογοῦλι... μετ' ἐμποδίου

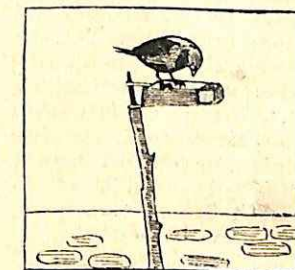
αὐτὸ ἦτο περασμένον εἰς ἓνα πάτον παλαιοπάπουτσου, καὶ διὰ νὰ τὸ ἐλευθερώ-

εἶπεν, ἡ Ἐλίζα ὅμως, ἡ μεγάλη, ἔχει ῥόλο καλλιτέρο ἀπὸ τὸν δικὸν μου ἐπὶ μπαλέτο τῆς Σαμιράμιδος ποῦ ἐτοιμάζομε γιὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ εὐνοποῦρου. Τὸ χειρότερον εἶνε, ὅτι αὐτὴ ἡ Ἐλίζα χορεύει φρικτά. Εἶνε μαῦρη σὰν ἀραπίνα κ' ἔχει πόδια στραβά, μὲ τὰ γόνατα γυρισμένα πρὸς τὰ μέσα ἐννοεῖς ὅμως ὅτι εἶνε ἐξεδέλη τοῦ θυρωροῦ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ γι' αὐτὸ δὲν γίνεταί τιποτε.

— Ἀν ὅμως θελήσῃ νὰ νάκατε τοῦ ὁ κύ-

σουν, ἡναγκάσθησαν νὰ κόψουν τὸ δέριμα. Φαίνεται ὅτι τὸ παλαιοπάπουτσον εὐρέθη εἰς τὸ χῶμα ἐπάνω ἀπὸ τὸν σπόρον, τὸ δὲ μικρὸν φύτρον ἠμπόρεσε νὰ περάσῃ ἀπὸ μίαν τρύπαν τοῦ δερματος, καὶ κατόπιν ἀνεπτύχθη ὁλόγυρα.

Ἐξυπνον πουλί

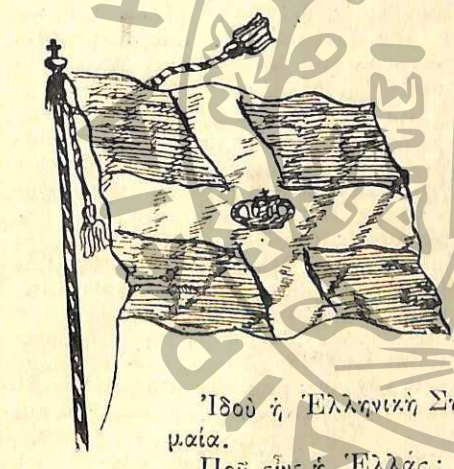

Εἰς τὰ περὶ τῆς Αἰλλῆς ἓνας κτηματίας ἐποποθέτησεν εἰς τὸν κήπον του ἓνα κουτί ἀπὸ σπέρτα, δεμένον εἰς τὴν ἄκρην ἓνος πασάλου. Τὸ κουτί αὐτὸ εἶνε πάντοτε γεμάτον καναβοῦρι, καὶ ἓνας ἔξυπνος σπουργίτης τὸ ἐπισκέπτεται καθημερινῶς, τὴν ἰδίαν πάντοτε ὥραν, τὸ ἀνοίγει μὲ τὸ ράμφος του καὶ τρώγει τὸ περιεχόμενον μὲ μίαν καταφανῆ εὐχαρίστησιν.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

Μαγικὴ Εἰκὼν

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἑξοχιστοῦ Βασιλέως [Α'. Βραβεῖον Μι. Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς]

Ἰδοὺ ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία.

Ποῦ εἶνε ἡ Ἑλλάς;

[Ἡ Μαγικὴ αὕτη Εἰκὼν εἶνε ἀπὸ τὰς βραβευσθείσας εἰς τὸν Μι-

ριος Δεπρὸς; ἠρώτησεν ὁ Λουδοβίκος. — Ἀ, ναί, τότε ἴσως! Ὑπέλαβεν ἡ μικρά χορεύτρια ὁ δάσκαλός μας εἶνε τόσο καλὸς καὶ αὐτός! Τί εὐτυχεῖς ποῦ εἴμεθα, ἀλήθεια, ποῦ βρήκαμε στὴ ζωὴ μας ἀνθρώπους νὰ μᾶς προστατεύουν, σὰν τὸν κ. Δεπρὸς καὶ σὰν τὴν κυρίαν Σάν-Ζέν!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέγας θόρυβος καὶ ἀλαλαγμὸς ἀντήχησεν εἰς τὴν ταβέρναν. (Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

κρόν μας Διαγωνισμὸν Ζωγραφικῆς, τοῦ ὁποῖου βλέπετε τὰποτελέσματα εἰς τὴν σελίδα 99.]

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθηνᾶς, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἴμφορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θάποτελεσθῇ ἀπὸ τὰς δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῆσόμενον δι' ἐν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἐξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομὴ του θὰ παραταθῇ).

Λύσις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος καὶ τοῦ Προβλήματος τοῦ 10ου φυλαδίου.

α'.) Ἐντὸς τοῦ κυτίου, τὸ ὅποῖον κρατεῖ ὁ ὑπρέτης, ἀναγινώσκονται δι' αἱ λέξεις 1 απ. Δύο ἄρα ἔτη ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἐδωδιμοπωλεῖον.

β'.) Χριστιανοὶ 5 (δρ. 5) Τοῦρκοι 14 (δρ. 28) καὶ Ἑβραῖοι 21 (δρ. 7). Ἄ-τομα 40, δραχμαὶ 40.

Προσεχῶς εἰς τὴν «Διάπλαιν»:

«Αἱ ΠΤΗΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ»

Διασκεδαστικώτατον μεθυνογραφικὸν ἀεροναυτικὸν μυθιστορημάκι.

Μὲ πλῆθος ἀστείωτάτων εἰκονογραφιῶν.

Ἐτοιμασθῆτε! Γέλια! γέλια!

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἐλλιπῆ τὸν τόμον τοῦ 1910 ἐνεκεν ἀπουλείας ἢ καταστροφῆς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντας μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτά τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1910, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια ἐπερίσσευσαν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴν ἔχωμεν.

στύρμα θά σῃς ἀρέσῃ πολὺ· εἶνε ἄλλου εἶδους αὐτό, φαῖδρον καὶ ἀστεῖον.) "Αψε - Σβῦσε (χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν.) "Εἰδωλον Ζωγράφου (ἐστὶνα ἐκ νέου.) "Ελληνικὸν Ἐπιφω (χαίρω πολὺ εἰς γένειν καλὰ καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας.) Χάμ (ἐλαβα, εὐχαριστῶ.) "Αἶραν τοῦ "Ευρίπου (τετραδία ἐστὶνα.) Θεοειδὴ "Αλέξανδρον (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν.) Γ. Δ. Οἶκ. (λύσεις χωρὶς δεκάλεπτον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.) "Ελληνικήν Θεότητα (χαριτωμένον τὸ γραμματάκι σου σὰν τὸ παιδάκι πὺν περιγράφεις.) Γ.Κ.Φ. (τετραδία ἐστὶνα.) "Αδελαῖδα Χρ. (ἄλλη σειρά δὲν ἐξεδόθη.) "Αγραμμένην (πὲ στήν ἀδελφή σου περαστικά, καὶ μὴ γίνῃ καλὰ, νὰ μὴ γράψῃ.) Γενναίωψον "Ελληνίδα (εὐχαριστῶ πολὺ.) "Ελένην Κ. Στρ. (χάρτην ἐστὶνα εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλὰ λογάκια.) Γ.Π.Γιαν. (χαίρω πὺν ἔγινες καλὰ· τὰ προβλήματα νὰ μὴ τὰ στέλλῃς εἰς χωριστὸν χαρτί, ὅχι εἰς τὸ ἴδιον τῆς ἐπιστολῆς.) Φαναρίωτον (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας.) Οὐτίνα (ἐστὶνα τόμ. 19 καὶ 20.) Οὐράνιον Τόξον (θὰ ἰδῇς μετ' ὀλίγον τὰ ἀποτελέσματα.) Νέλκε (ἐλληνικά τὸν λέγουσιν Τιτιανὸν ἢ Τιτιανόν.) Μικρὸν "Αργοναυτήν (περιμένω νὰ μὴ γράψῃς καὶ περισσότερα.) Βυζαντινὸν "Αἶτον (βραδεῖον ἐστὶνα.) "Ανδρεῖον "Ανδριον (ἐκράτησα σημείωσιν.) Ξανθὸν "Ιππότην (ἐλαβα, εὐχαριστῶ· σὲ περιμένω.) Φωφὸ Π. Π. (ἔχει καλῶς, εὐχαριστῶ πάρα πολὺ.) "Ελληνίδα (ἐστὶνα.) "Ανώρυμον "Εταιρίαν (ὁ φίλος σχηματίζει μόνον τὸ πρόσωπον, τὸ κεφάλι· πρόσθε καὶ θὰ τὸ ἰδῇς.) Φωτὴ (ἐστὶνα· μὰ τί ταχυδρομεῖν!) Φωτίον Χρ. Μ. (οἱ περισσώτεροι εἶνε μετ' ἡν γνῶμην σου.) Ξενιτευμένον Γυμνασιόπαιδα (ἐστὶνα) ἔχω κάμποσους, ἀλλὰ ὀνόματα δὲν λέγω.) Μάκρον Μπότσαρην (λυσόχαρτον ἐστὶνα.) Φίλεργον "Ηγεμονίδα (ἔχει καλῶς.) Χάος (ἐστὶνα.) Κάραθον, Κραυγὴν τῆς Πατρίδος, "Εαρινὴν Πρωϊαν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκατῆς ἐξ "Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 8 Μαρτίου· ἐκ τῶν "Επαρχικῶν μέχρι τῆς 15 Μαρτίου· ἐκ τοῦ "Εξωτερικοῦ μέχρι τῆς 2 "Απριλίου.

116. Δεξιόγραφος

"Αν μὲ πρῶθεσιν ἐνώσης Βασιλέα τῶν Θηβῶν, Παρευθὺς θὰ φανερώσης "Εν' ἀρχαῖον λυρικόν.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Σκληρᾶς Πραγματικότητος

117. Συλλαβογράφος

Νῆσος εἶνε τὸ πρῶτόν μου, "Αγτωνυμία τὸ δεύτερόν μου· Σωτὴ διαλύει τὰλόλ μου· Καὶ κελαδεῖ τὸ σὺνολόν μου.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς "Ελευθερίας

118. Στοιχειόγραφος μετ' "Αναγραμματισμοῦ.

Κοινότατον ἐπίθετον "Αν ἀναγραμματίζης, Καὶ δίπλα εἰς ἐνα γράμμα του Φωνῆν ἂν κολληθῇς, "Ενα θεὸν Αἰγύπτιον· Θὰ ἰδῇς καὶ θάπορῃς.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Φλογίας τοῦ Βασιλῆα

119. Τρίγωνον

* * * * * = Ζη.
* * * = "Εξ οὗ τὸ πρῶτον.
* * = Συνώνυμον μετ' ὁ πρῶτον.
* = Σύμφωνον.

[Καθέτως καὶ ὁρίζοντως τὰ αὐτά.]

*Εστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλῆος τῶν Βαλκανίων

120. Τρίαινα

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

*Εστάλη ὑπὸ τὸ Αἵματοβαμμένο "Ελληνικὸ Χῶμα

121-122 Συμπλήρωσις φράσεων

1.) — — σῶμα — καὶ — ψυχὴν.
2.) — — ἴσθι — ἂν —.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Θοριμβουσίας "Ελλάδος

123. "Ακροστιχὶς μετὰ Ποικίλης "Ακροστιχίδος

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν θαλάσσιον πτηνόν, τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξῃς, ἄγριον ζῶον :

1, Πόλις τῆς "Αττικῆς. 2, Μουσικὸν ὄργανον. 3, Χρήσιμον εἰς τὴν χαρτοποιάν. 4, Δὲν πρέπει νὰ ἀθετῇται. 5, Νῆσος αὐτόνομος.

*Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κασιτέρου Φασαρία

124. "Ελλειποσύμφωνον

αἰα - ια - ωα - εευε - ιω
αα - ααα - οα - αα - αα - αα - αα

*Εστάλη ὑπὸ Βασιλείου Γ. Μπαρίχα

125. Γρίφος

αγ — τήν | πλάσιν

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης τοῦ Δαντεῖ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν "Ασκήσεων τοῦ φύλλου 1

1. Πηνελόπη (πινέλο, πῖ.)—2. Βλάξ-λάξ.
—3. Θέμις—Θέτις.—4. Κλέος—ἐλκος—ἐλος.

5. Ρ ΕΩΣ γῆ διὰ τοῦ Ρ·
ΜΥΣΙΑ ΔΥΡΑ
ΝΑΥΣΙΚΑ ΥΔΩΡ
ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΡΩΜΗ
ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ ΑΡΗΣ

6. Τῇ ἀνταλλά-
γῃ διὰ τοῦ Ρ·
ΔΥΡΑ
ΥΔΩΡ
ΡΩΜΗ
ΑΡΗΣ

7. Εὐρώτας — τίς=εὐρὺν+(πίθος—θῶς)=
πῖ+(δύς)τηνος—Τῆνος=δῖς=ΕΥΡΥΠΛΗΣ.

—8. ΔΙΑΚΟΣ ("ΗρΑ, λοιμός, "ΕπΑμεινώδας, φάκίρης, ὄνους, μῖσος.)—9. Πόνος· γὰρ εὐκλείας πατήρ.—10. Μὴ τὰ ἥδιστα ἀλλὰ τὰ βέλτεστα (Μὴ τὰ—τῇ εἰς τα—ἀλατα—βελτ' εἰς τα).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

["Η λῆξις μετ' ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στίχων λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μὰς λεπτά 6 μόνον· μετ' ἀπλὰ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετ' ἀπλὰ στοιχεῖα τὸ τριπλάσιον. "Ελάχιστος ὅρος 15 λῆξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ολιγώτεραι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ᾖσαν 15. "Ο χωρεῖς τὸ σπῆχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λῆξιν, μετ' ἀπλὰ στοιχεῖα ἢ παχία ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στίχων, ὑπολογίζεται ὡς ἑξ λῆξεις ἀπλὰ.— Αἱ μὴ συνοδεύμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου ἀγγελλίαι δὲν δημοσιεύονται.]

ΠΡΟΣΕΧΩΣ! Μέγας Φιλελεύθερος Συνδυασμός. Ἐγγραφῆτε ὅλοι καὶ ὅλαι. Συνδρομὴ ἐτήσια δρ. 1. "Εκαστον μέλος θὰ υποδείξῃ ἑνὶ ἐνα υποψήφιον, ἔπειτα δὲ θὰ γίνῃ κλήρωσις. "Απευθυντέον: Mr André C. Arapis, Jannina. (Epire, Turquie).

Αριστοῦχος διδασκάλισσα, ἔχουσα παιδαγωγικὴν μόρφωσιν καὶ ἀσκήσιν, ὑποβληθεῖσα δὲ εἰς ἀνωτέρας παιδαγωγικάς μελέτας, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορία: "Αραχώδης, 33. (ΙΑ', 51)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 10 ΦΥΛΛΟΥ

["Ιδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 97]

ΑΘΗΝΩΝ· Λουδοβίκος ΧΙΥ.(9), Τ. Α. Τριάνταφυλλίδης, "Αρ. Σινάνης, Π. Α. Κουρούκλης (9, 10), "Αγγελική Κ. Σωτήρου (9), Κασσιανή Θ. Κουρούκλη, Α. Κ. Παπαεὐθυμίου (9), Γ. Α. Μακρυγιάννης, Δ. Ν. Μαργακοπούλου, "Αθ. Σάγκας, Δ. Χριστόν, Γ. "Εμ. Ρῶς, Ναυσικά Μιχαήλου, Γ. Ε. Ζάγος, Πολυξίνη Μ. "Αρνιῶτου, Ζ. Μ. Καϊρη, Ν. Στ. "Αποστολάκης, Σ. Δ. Τσιτσάνης, Βασιλική Χ. Κανιλή, "Ηλ. Σπ. Κανιλή.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Γ. Σ. Σμυρῆς (9, 10), Νάκης "Ερ. Βεκιρτζής, Ε. Γεωργιολόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΙΓΙΟΥ· Α. Κυριαζόπουλος.
ΑΝΔΡΟΥ· Π. Α. Χρηστόπουλος, Α. Κωσταρῆς.
ΒΟΛΟΥ· "Αν. Α. Ζαμπάκος, Γ. Κ. Διαμαντόπουλος, Π. Κ. Διαμαντόπουλος, Α. Παπαθανασίου, Π. Π. Παρρακοπούλου, Δ. Ν. Εὐαγγελόπουλος (9, 10).
ΚΑΛΑΜΩΝ· Φαῖδρα Π. Μοσχίδου, Κ. Π. Μανιάρης, Μ. Ν. Κομπούτσος.
ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ· Π. Χ. Γαλῆς (9).
ΚΑΡΥΣΤΟΥ· Γ. Γ. Ταρρατόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ· Στ. Α. "Ασωνίτης, Σ. Γ. Ναζών.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ· "Ασπασία Α. Πυλαγίου, "Αθ. Μουκῆς.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ· Φ. Β. Καρυάτης, Μιχ. Α. Τρίκας, "Οδ. Σ. Γαλῆς, Θ. Γ. Παπανικολάου, Γ. Α. Κούστας "Αθ. Δ. Κανιλή.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ· "Αλ. Κ. Σαβίμης (9).
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ· Θ. Σπ. Δημόπουλος, Γ. Ν. Σωτήρης.
ΠΑΤΡΩΝ· "Εκιν. Α. Κακλαμάνη (9), Θ. Κ. Κωστόπουλος (9, 10).
ΣΠΑΡΤΗΣ· Κων. Ρασσογιάννης, Π. Γ. Κόντης.
ΣΥΡΟΥ· Μαρία—Χρηστὶνα Λουριῶτη (9). Φω. Ν. Σαλάγας, Μιχ. Π. Κασιμανῆς, Α. Θ. Βελισσαρόπουλος (9, 10), Φωτ. Χρ. Μουχτοπούλου "Ενας χωρὶς υπογράφει, Κλεοτ. Θ. Πετροκοκκίνου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ· Σοφία Λαγοπάτη.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ· Α. Μ. Μιχαήλδης, Στ. Πηόκος, Χ. Γ. "Αποστολίδης, Κ. Δ. Στοιμαδῆς, Π. Α. Γούσιος, Χρ. Ν. Αεριστής, Γ. Γ. Τζιῶτης, "Εκιν. Α. Λαοκαλάκη, Μανρ. Γ. Μανφίτης, "Ελληνική Δύσα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Α.Ι.ΔΙΝΙΟΥ· Α. Ν. Χρυσίδης (9, 10).
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ· "Εκιν. Κ. Στρούμης (9, 10) Μαρία Π. Βολτου, Σοφία Κοζαδίνου (9, 10), Νίκος Κοζαδίνος, Μαργαρίτα Ροδοκανάκη.
ΒΑΡΝΗΣ· Π. "Εμ. Παπαγαλαμπους (9).
ΖΙΦΤΑΣ· (Αἰγύπτου), "Ανδρεῖν Ν. Τρίπου (9, 10).
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· Νίνα Α. Καρμάνη (9), "Αλεξάνδρα Καζαντζή (9), Θωμᾶς Β. Καζαμῆς (9).
ΚΑ.Ι.ΡΟΥ· Δημήτριος ὁ Πολιορκητής.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Δημ. Π. Μουτασογιάννης (9), Χ. Α. Ἐάνθος (9).
ΠΟΡΤ-ΣΑ.Ι.Δ· Βασίλισσα τῆς Κύπρου (9), Εὐαγγελία Τριανταφύλλου (9), "Αρίων (9), "Αννα Παρῆ [9], Γ. Α. Κουφάκος [9], "Αθανασία Γρ. Σάρα [9], Εὐαγγελία Σουρή [9], Μαρία "Εξοχική [9], "Ιουλίττα Σακελλαρίδου [9], Μαργαρίτα Καντατζή [9], Γ. Διαντινῆς [9], Αἰκατερίνη "Αλεξανδράτου [9], Αἰμυλία Κατωβελίδου [9], "Αννα Παπαδάκη [9], Γεώργ. Α. Μακροδίνου [9], "Επ. Πνευματικός [9], "Εμ. Χμεζιάνος [9], Γ. Σμαράγδης [9], "Αννα Μαρκουλή [9], "Ασπασία Καστρίτου [9], "Αννα Χανδρά [9], Ναυτοπούλα τῆς Κασσῆς [9], Σαμιακή Αἰψά [9], Καλλιόπη Μαντακῆ [9], Σαμιακός "Ασῆρ [9], "Εκιν. Δισακῆ [9], Γ. Κυριαδῆς [9], "Αντ. Παπαδάκης [9], Οἰκτ. Β. Πασιᾶ [9], "Εκιν. Γ. Καλογρηίου [9], Φωτεινὴ Λαλλᾶ [9], Κερκυραϊκὴ Αἰψά [9], Σπ. "Εμμανουήλ [9], Δημ. Ν. Δημητριάδης [9].
ΠΥΡΡΟΥ Βουλγαρίας· Π. Παπαδόπουλος [9].
ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ· Ξανθόπη Χρηστίδου [9].
ΣΟΦΙΑΣ· Αυτοκρατορία τῶν Βαλκανίων.
ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ· "Αθ. Β. "Επιτρόπου [9, 10].

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρύντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτιθέσαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλεχθῆσαν οἱ ἑξῆς πέντε: ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΑΣΤΡΙΤΟΥ ἐν Πύρρῳ—Σατ, ΦΑΓΚΙΧΚΟΣ Ν. ΣΑΛΑΧΑΣ ἐν Σὺρῳ, ΚΑΣΣΙΑΝΗ Θ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ, ὁδὸς Θεμιστοκλέους 31 ἐν "Αθήναις, ΠΑΝΑΓ. Ε.Μ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ἐν Βασην Βουλγαρίας, ΘΕΟΔ. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ἐν Κορίνθῳ καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐνγράφει δι' ἑξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι τίσσασιν διὰ μίαν πενήντην ἡμέρας. "Ολοι ἀπὸ 1ης Μαρτίου. Πιστοποιῶν λεπ. 10 διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν. Οἱ ἀποστέλλαντες ἂνεν δεκαεῖτον τὴν λύσιν διὰ ἀναμνηστικῶν, οὗτοι οἱ ἀποστέλλαντες πενήντα πεντὰν ἀντὶ δεκαεῖτον. (Τημεριόδημον ὁθωμανικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμῇ μετ' ἑξ λεπτὰ ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρεῖσται γραμματόσημον 20 παρὰς).